

steren, havde Uret. Den forrige Kultusminister skriver saaledes: „Helligaands og Trinitatis Kirker have Indtægter, der ere tilstrækkelige til at dække det sædvanlige Behov, derimod ikke til Dækning af Udgifter, som gaa derudover, saaledes en i indeværende Aar nødvendig Udgift til et nyt Gitter om Trinitatis Kirkeplads, der er anslaaet til 2—3,000 Kr.“ Den forrige Kultusminister siger, at disse 2—3,000 Kr. maa ind i den Sum, der skal paalignes. Men nu er Gitteret om Trinitatis Kirkeplads rejst, det har man skaffet Midler til, og der er ikke foregaaet nogen Ligning; man har kunnet hjælpe sig med de Midler, der stod til Raadighed. Den forrige Kultusminister bad meget indstændigt Folketinget om at gennemføre denne Lov i 1901. Men Folketinget gjorde det ikke, og saa viste det sig, at man fandt Midler til dette Gitter uden denne Lov, som Ministeren absolut vilde have gennemført. Skulde noget lignende mon ikke ogsaa vise sig i dette Tilfælde, selv om vi ikke fik gennemført disse §§ 16 og 17? I hvert Fald synes det mig ganske umuligt for Folketinget og Rigsdagen at gennemføre en saadan Beskatning af en vis Del af Befolkningen uden bestemt at faa at vide, eller dog nogenlunde tilnærmelsesvis at faa at vide, hvor meget det vil dreje sig om. Det kan altsaa komme til at dreje sig om et meget betydeligt Beløb.

Nu vil den ærede Minister svare, som han svarerde ved 1ste Behandling, at vedtage vi ikke disse Paragraffer, vil der ikke ske andet end, at saa kan man ikke paaligne disse Penge paa hele Kjøbenhavn, men maa da nøjes med at paaligne dem paa den enkelte Menighed, og at det vilde være Uret mod den fattige Befolkning, f. Eks. Nørrebro's Befolkning, om Udgifterne til dens Kirker, f. Eks. Johanneskirken, skulde paalignes den og ikke fordeles over det hele. Men nu er det netop saaledes, at en af de allerstørste Udgifter, der forestaa, er en Udgift paa omtrent 150,000 Kr. eller rettere 142,000 Kr., der skal medgaa til en Hovedstandsættelse af Vor Frue Kirke, altsaa en Kirke, der ligger i det rige Kjøbenhavn, i det midterste Kjøbenhavn. Hvis altsaa den ærede Minister har Ret i sin Imødegaaelse, vilde disse Penge til Vor Frue Kirke blive paalignede Frue Kirkes Pastorat, medens Nørrebro og Vesterbro's Arbejderbefolkning blive fri for at svare Bidrag til Frue Kirkes Hovedstandsættelse. Men hvis §§ 16 og 17 gennemføres, komme vi paa Nørrebro og Vesterbro til at svare Bidrag til

Hovedstandsættelsen af Frue Kirke, og det finde vi ikke rigtigt eller billigt, saa jeg tror, vi i alle Maader ere bedst tjente med at bevare den nuværende Ordning fremfor at faa disse Paragraffer gennemførte. Dertil kommer, at det er tvivlsomt, om der ikke er andre Veje, eller rettere, det er utvivlsomt, at der er andre Veje end den her paapegede, nemlig Fordelingen paa alle Sogne. I Danske Lov 2—22—64 staar der ganske vist Tale om Paaligning paa de enkelte Sogne, men der anvises ogsaa en anden Vej, nemlig at velhavende Søsterkirker skulde komme de fattige Kirker til Hjælp. Nu tror jeg, at der er enkelte Kirker i Kjøbenhavn, der have store Indtægter, og jeg finder det rimeligt at lade disse velhavende Kirker hjælpe de fattige Kirker, det vilde være i alle Maader kristeligt og kønt. — Maa jeg blot endnu tilføje, at det var ogsaa et Spørgsmaal, som vi i Udvalget gerne vilde have oplyst, hvorledes det forholdt sig med de kjøbenhavnske Kirkers hele Formuestand og Indtægter. Fik man Klarhed herover, vilde man rimeligvis se, at det var rigtigt, hvad jeg har Formodning om, at nogle Kirker af deres Budget kunde afholde Udgifterne til Vedligeholdelse og Drift af de fattige Kirker. Vi have altsaa søgt Oplysning herom. Det var Spørgsmaal 11. Under 13de November afgik Spørgsmaalene til Ministeriet, men heller ikke herpaa have vi modtaget fyldestgørende Svar, saa lidt som paa, hvor stor Skatten skulde være. Det maa jeg i høj Grad beklage. Vi komme til at lovgive i Luften, ud i det blaa, uden fast Bund under Fødderne, og det er dog et Lovforslag, der kan medføre en årlig Merbeskatning af maaske 2—300,000 Kr. for Kjøbenhavns Borgere. Og det gør man i et Øjeblik, hvor Rigsdag og Regering nægte os Ret til at opkræve, hvad der er fornødent til Kjøbenhavns Kommunes Udvikling, til Kjøbenhavns Kommunes Husboldning, man gør det i et Øjeblik, hvor der er Tale om at nægte os Ret til en stigende Skala. I dette Øjeblik vil man paalægge os en kirkelig Merbeskatning af maaske 200,000—300,000 Kr. om Aaret, og det uden at sige os, hvor meget der er Tale om, uden — til Trods for, at der foreligger et 3—4 Maaneders gammelt Spørgsmaal — at oplyse os om, hvorledes de kjøbenhavnske Kirkers Forhold er. Det finder jeg er en ganske utilladelig Lovgivning, og jeg vil meget anmode det høje Ting om at udstemme disse Paragraffer, 16 og 17.